

Sygn. akt. IV Ka 728/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy IV Wydział Karny Odwoławczy
w składzie:

Przewodniczący SSO Włodzimierz Hilla

Sędziowie SO Mariola Urbańska - Trzecka - sprawozdawca

SR del. do SO Daria Kamińska-Grzelak

Protokolant sekr. sądowy Hanna Płaska

przy udziale Gizeli Kubickiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej
w Bydgoszczy

po rozpoznaniu w dniu 2 października 2013 roku

sprawy **D. H.**

oskarżonego z art. 238 k.k. w zw. z art. 233§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 24 czerwca 2013 roku sygn. akt IV K 256/13

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że wymierzoną oskarżonemu karę pozbawienia wolności powyższa do 8 (ośmiu) miesięcy; w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze i jego wydatkami obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV Ka 728/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 24 czerwca 2013 roku sygn. akt IV K 256/13 D. H. został uznany za winnego tego, że w dniu 15 lutego 2013 roku w B. zawiadomił Komisariat Policji B. -S. o niepopelnionym przestępstwie kradzieży samochodu marki V. (...) o nr (...), a następnie będąc pouczonej o odpowiedzialności karnej z art. 233 § 1 kk, złożył w toku postępowania przygotowawczego sygn. akt 2 Ds 332/13 fałszywe zeznania mające służyć za dowód w sprawie, opisując okoliczności kradzieży przedmiotowego pojazdu, pomimo tego, iż wiedział, że do popełnienia wskazywanego przez niego przestępstwa faktycznie nie doszło tj. przestępstwa z art. 238 kk w zw. z art. 233§ 1 kk w zw. z art. 11§ 2 kk i za to na podstawie art. 233 §1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk został skazany na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70§ 1 pkt 1 kk warunkowo zawieszono na okres 2 lat próby. Na podstawie art. 33 § 2 kk wymierzono oskarżonemu grzywnę w wysokości 50 stawek dziennych po 20 złotych stawka.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet kary grzywny zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania w dniach 15.02.2013r. do 16.02.2013r. przyjmując, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności odpowiada dwóm dziennym stawkom grzywny.

Wyrok zawiera także rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł prokurator zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego.

Wyrokowi na podstawie art. 438 pkt 2 kpk zarzucił obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 343 § 7 kpk poprzez zmodyfikowanie przez sąd I instancji bez zgody stron postępowania wymiaru kary wskazanej w treści wniosku o dobrowolne poddanie się karze i wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy.

Stawiając ten zarzut prokurator wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Odwoławczy zważył co następuje;

Apelacja jako zasadna, w konsekwencji musiała skutkować zmianą zaskarżonego wyroku.

Oczywistym jest, że wydanie wyroku na posiedzeniu w trybie art. 335 kpk jest obwarowane m.in. istnieniem konsensusu pomiędzy uczestnikami procesu, który wyraża się w tym, że oskarżony, wcześniej podejrzany musiał osobiście wyrazić zgodę na umieszczenie przez prokuratora w akcie oskarżenia wniosku o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania rozprawy i sprecyzowanie w tymże wniosku uzgodnionej z oskarżonym kwalifikacji, kary i ewentualnych środków karnych. Pozostałe przesłanki to nie budzące wątpliwości okoliczności popełnienia przestępstwa, postawa oskarżonych wskazująca, że cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nie przeprowadzania rozprawy, oraz stwierdzenie, że sprawa tyczy występku zagrożonego karą nie przekraczającą 10 lat pozbawienia wolności.

W niniejszej sprawie wszystkie te przesłanki wystąpiły i sąd był uprawniony do skierowania sprawy na posiedzenia w celu wydania wyroku bez przeprowadzania rozprawy.

Wydając wyrok uszło jednak z pola widzenia sądu, iż wniosek zawarty w akcie oskarżenia o skazanie bez przeprowadzania rozprawy zawierał wniosek o wymierzenie wobec oskarżonego kary 8 miesięcy pozbawienia wolności, a nie jak wynika z treści wyroku kary 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd meriti dostrzegł swój błąd i w uzasadnieniu przyznał, iż wniosek prokuratora o skazanie bez przeprowadzania rozprawy uzgodniony z oskarżonym zawierał wniosek o orzeczenie kary 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Powyższe uchybienie natury procesowej miało oczywisty wpływ na treść wyroku, który został wydany z naruszeniem art. 343 § 6 i 7 kpk.

W konsekwencji zaskarżony wyrok należało zmienić, bez konieczności jego uchylenia, poprzez podwyższenie kary pozbawienia wolności do 8 miesięcy zgodnie z wcześniej ustalonym wymiarem kary zasadniczej. W pozostałej części wyrok jako słuszny podlegał utrzymaniu w mocy.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono po myśli art. 636 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk.